

ΚΡΗΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ «ΑΡΚΑΔΙΟΥ»

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ & ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: Β. Σ. ΚΑΛΑ-Ι-ΖΑΚΙΣ

ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 77

ΤΑ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ

Κατόπιν πληροφοριών περί της επικρατούσης καταστάσεως των αγροτών Κρήτης και των τελευταίων εκτροπών εν τῇ περιφερειᾷ Ἡρακλείου, ἡ Κυβέρνησις ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῶν ἄλλων μέτρων τὰ ὅποια ἔλαβε διὰ τὴν ἀνακουφίσιν τὸν ἀγροτικὸν κόσμον εἶναι καὶ ἡ σύστασις εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν ὡς χρηγήσῃ δάνεια καλλιέργειας διὰ μέχρι ποσοῦ 30 ἑκατομμυρίων.

Τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι ἐμφανῶς ἀνεπαρκὲς διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν αγροτῶν τῆς Νήσου, διότι ἐάν λάθωμεν ὑπ' ὄψιν τὸν πληθυσμὸν αὐτῆς δὲν εἶνε ποτὲ δυνατὸν ν' ἀριθμεῖ ὀλιγωτέρους τῶν 15000. Λαμβάνοντες δ' ὡς ἴσους τὸν ἀνωτέρω πενιχρὸν ἀριθμὸν τῶν αγροτῶν διότι πόρῳ ἀπέχρημεν τῆς πραγματικότητος, καὶ τὴν σύστασις τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν παροχὴν δανείων καλλιέργειας μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 30 ἑκατομμυρίων.

Ἐρωτώμεν τοὺς ἀρμοδίους τί ἀναλογεῖ εἰς ἑκαστὸν ἀγρότην διὰ σπόρους, λιπάσματα καὶ τοὺς τυχόν ἐργάτας ποῦ θὰ πληρώσῃ δραχ. 2000. Ἐκ τοῦ δανείου τούτου γεννᾶται ἡ εὐλογος ἀπορία πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ γίνουσι ὅλα τ' ἀνωτέρω; Ἄγνοεῖ ἴσως ἡ Κυβέρνησις ὅτι ἀπὸ δεκαετίας περίπου δὲν εἶδε ὁ ἀγρότης τῆς Κρήτης μίαν ἐσοδείαν, ὅτι ἔχει ἀνάγκας πολυειδεῖς, ὅτι οἱ τοκογλύφοι ἀπεροφύθησαν καὶ ἐξακολουθοῦν ν' ἀπορροφῶν τὸν ἰδρώτα του, ὅτι καὶ οἰκογένειαι τῶν περισσώτερων στεροῦνται καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου, ὅτι ἡ ἀγροτικὴ ἀσφάλεια ἐξέλιπε, ὅτι ἡ ζωοκλοπὴ μαίνεται καὶ εἰς στιγμὰς κρισίμων ποῦ τὰ πάντα ἀναμένει ἐκ τῆς μικρῆς κτηνοτροφίας τὴν ὅποιαν διατηροῖ.

Δὲν εἶνε ἄσκοπον ὅθεν ἡ Κυβέρνησις ἤτις τόσα καὶ τόσα καλὰ διὰ τὴν Ἑλλάδα ὑπεσχέθη, ν' ἀναθεωρήσῃ τὴν ἀπόφασίν τῆς καὶ νὰ συστήσῃ εἰς τὴν Ἑθνικὴν τράπεζαν τὴν αὐξήσιν τοῦ ποσοῦ τῶν δανείων μέχρι τοῦ τετραπλασίου τοῦλάχιστον ὥστε νὰ λαμβάνῃ ἕκαστος ἀγρότης 5-8 χιλιάδας καὶ ἐπιδίδεται μὲ ὄρεξιν εἰς τὴν γεωργικὴν παραγωγὴν.

Πῶς εἶνε δυνατὸν ν' αὐξηθῇ ἡ γεωργικὴ παραγωγὴ μὲ τὰ πενιχρὰ οἰκονομικὰ μέσα, καὶ μὲ τὰ βραχυπρόθεσμα δάνεια τῶν 3 μηνῶν; Ποία γεωργικὴ ἐργασία εἶνε ἐκείνη ποῦ ἔχει ἀποδῶσιν εἰς τὸν γεωργὸν ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω διαστήματος εἰσόδημα ὥστε νὰ πληρώσῃ εὐκόλως τὸ κατανάλωθὲν κεφάλαιον; Κατόπιν μάλιστα τῆς ἐξευτελιστικῆς πτώσεως τῶν τιμῶν πάντων τῶν ἐγχωρίων προϊόντων ἐπὶ τῶν ὁποίων καὶ ἐκτενέστερον θ' ἀσχοληθώμεν.

Τὸ δάνειον καλλιέργειας δὲν εἶνε ποτὲ δυνατὸν νὰ ὀνομασθῇ τοιοῦτον ἐφ' ὅσον δὲν εἶνε μακροπρόθεσμον, ἐφ' ὅσον δὲν εἶνε χρεωλυτικὸν καὶ ἐφ' ὅσον δὲν εἶνε ἀρκετὸν διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ γεωργοῦ.

Καλὸν εἶνε νὰ ληφθῶσι μέτρα ριζικὰ διὰ τὸν δεινοπαθοῦντα ἀγροτικὸν κόσμον, διότι ἡ κατάστασις του εἶνε ἀθλία ἐν ταύτῳ καὶ ἀπελπιστικῇ.

Ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας εἶνε ἡ ἐξέγερσις τῶν ὀλέγων ποῦ θὰ ἐπακολουθήσῃ καὶ ἡ τσιαύτη των πολλῶν, λόγῳ των πολλῶν πιέσεων, καὶ τῆς πείνης.

D.

καὶ τὸ βλέπει πῶς δὲν ταιριάζει Ἄλλὰ κῆτε μου οἷς παρακαλῶ τὴ δουλιὰ θὰ κάνῃ; Ἡ τσάκα βέβαια καὶ βαρεία εἶνε καὶ τὸ χέρι καταστρέφει, γερμίζοντάς το τύλους! Τὸ ἐμπόριον... πάει περίπατο σήμερον, καὶ ὅλες ἡ δου-

λιές τὸ ἴδιο. Τὶ νὰ γίνῃ λοιπὸν; Ἄπόλυτος ἀκουσία ἀνάπαυσις. Μὰ ἔλα ποῦ διαμαρτύρηται ὁ στόμαχος ὁ μάλιστα τόσον εὐμεγέθης;

Ἄπελπισία!!! Καὶ ὡς τότε ἡ κατάστασις αὐτῆ; Ἄγνωστον.

Ἐνὰ μεσημέρι ἀφοῦ παρεκάλεσα τὸν μαέστρο τῆς στομαχοκοιλιακῆς μου δοχίστρας νὰ παύσῃ, ὁ Θεὸς μόνο καὶ ἐγὼ ἔξεραι πῶς, πῆγα καὶ κάθισα σὲ γραφεῖο μου καὶ ἀνασύρας δέσμη ἐφημερίδων τῶν ὁποίων τυγχάνω συνδρομητῆς μὴ πληρώνοντας ὡς εἶδιον τὴν συνδρομὴν ἐπεδόθηκα εἰς τὴν ἀνάγνωσιν των μὲ δόσιν τινὰ ραθυμίας. Διάβασα διάφορα πράγματα, κύρια ἄρθρα οἷα «ἡ καταστρεπτικὴ ὑποτίμησις τοῦ ἐλαίου» χρονογοραφήματα οἷα «εἰκόνας ἀπὸ τὴ ζωὴ», ἀνακαλύψεις κοινωνικῶν μαστιγῶν οἷα «οἱ ἄσκοποι πυροβολισμοί», ἐπίσης τὰς αἰτίας τῆς ἀγραμματοσύνης τῶν Ἑλληνοπαίδων, καὶ πολλὰ ἄλλα ἐνδιαφέροντα πράγματα, πλειστηριασμοὺς, ἀφίξεις, γάμους, ἀρραβῶνας, βαπτίσεις, οἰκλίμας κ.λ.π. καὶ ποῦ ὅλα αὐτὰ ἔαχον γράψῃ γνωστοί μου καὶ σχεδὸν φίλοι μου.

Ὅσῳ ὅμως ὁ ἐπιάλη, τοῦ βραδινοῦ δείπνου δὲν μὲ ἄφηνεν νὰ συνεχίσω τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἡ δύσπνοια τῆς ἀρχηματίας μὲ κατέλαβε.

Φοίχη!!! Μπήκε σὲ δωμάτιον ποῦ βρισκόμουν ἡ σεβασμία γαριὰ μου καὶ βλέπουσα με στενωχωρημένον μὲ ἠρώτησε τί ἔχω; τῆς ἐξήγησα τὸν λόγον, καὶ αὐτὴ ὅπως πάντα μὲ παρηγόρησε, δταν δὲ ἔφυγε μοῦ εἶπεν ὅτι ἀφοῦ ἔξω κάμψα γραμματάκια γιὰ τὴν δὲ γράφω καὶ ἐγὼ σὺν τοῖς ἄλλοις «ντελικανίδες» σὺς ἐφημερίδας καὶ μπορεῖ νὰ ἐξοικονομῶ καὶ ἐγὼ τίποτα.

Ποῦ ὠσοτὸ. Γιατὶ βέβαια; Καλλίτερος εἶνε ὁ Α. ἢ ὁ Β. ἢ ἡ πλιά ἔξυπνος εἶνε αὐτὸς ἀπὸ μένα ἢ πλιά ὁμορφος; Τὸ σκέφθηκα καλὰ καὶ τ' ἀποφάσισα.

Ἄλλὰ τί θὰ ἔγραφα; διήγημα, χρονογράφημα, ποίημα, δρᾶμα τραγῳδία, ἐδῶ ἤταν ὁ γόδιος δεσμός γιὰ μένα.

Θαρσεῖν χρὴ, καὶ ἀνασπᾶσας μιτωσάκκιον ὑπερ μεθ' ἐμοῦ ἔφερον ἔκοψα τὸν γόρδιον μου δεσμὸν καὶ διέπραξα ἕνα διήγημα τὸ ὅποιον καὶ ἐξέθηκα εἰς τὸ φῶς τῆς ἡμέρας διὰ τῶν σητῶν τῆς παρουσίας, μεγάλη ἡ καλωσύνη τοῦ διευθυντοῦ τῆς. Τὸ διάβασα σὲ πολλοὺς φίλους μου καὶ δι' ἡγεσίαν ἐν φιλολογίᾳ καὶ ἤκουσα τὸν ἐξάγαλον τῆς κριτικῆς των. «Καλὴ ἡ ἀσχολία μὰ εἰδησεογραφικὸν τὸ τέλος» ἄλλος ὑπέφρονε «καλὸ τὸ θέμα μὰ κακὸ τὸ γράμμα του». Ἄς εἶναι, εἶπα, αὐτὰ συμβαίνουν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ σταδίου τῶν μεγάλων ἀνδρῶν. Ποιήσας δὲ τὸν νοῦν μου «ἀγίαρι» ἐσκάρψα καὶ τὸ δεύτερον. Καὶ ὁμως... ὡς ἐδῶ καὶ μὴ παρεῖαι. Οἱ φίλοι μου μὲ τὴν σκυτάλην τῆς κριτικῆς των οὐ πρῶτος οὐδὲ προτεροτικῶς μοῦ κατήρξαντο ὥστε δάκρυά μοι τὰ προῖμα τῆς λογοτεχνίας.

Τὶ ἦταν παλὶ αὐτὸ βοῆ Στεργιανέ, φαίνεται ὅτι δὲν εἶσαι ψυχικῶς ἰσορροπημένος. Ἄρλοῦμα πα!!! Βλακῶδες!!! Ἄνοῦσιο!!! Ἄκατάλληλο γιὰ διάβασμα, σὲ λυποῦμαστε γιὰ τὴν ἀδικία καὶ περὶ σκέψῃ σου, καὶ ἄλλα κοσμητικὰ ἐπιθέτα καὶ οὐσιαστικὰ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΕΚ ΒΙΕΝΝΗΣ

Η ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΙΣ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΓΙΟΥΧ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΑΥΣΤΡΙΑΣ

Ἡ Αὐστριακὴ Κυβέρνησις διαπραγματεύεται τὴν σύναψιν ἐνὸς ἐπιεικτικοῦ δανείου 100 ἑκατομμυρίων δολλαρίων ἀμερικανικῆς ἡδῆ τῆς κατ' αὐτοῦ ἀντιρρήσεως ἐκ μέρους τῆς Ἰταλίας Μία εἰκόνη τῆς δημοσιονομικῆς καταστάσεως τῆς Αὐστρίας ἔχει σήμερον πραγματικῶν ἐνδιαφῶρον.

—BIENNH 21 Δ)βρίου 1929 (Πρακτορεῖον ΟΥΓΑ)

Εἰς τὴν αὐστριακὴν δημοσιονομίαν παρατηρεῖται καθὼς καὶ εἰς ἄλλας χώρας μία συνεχῆς ἀξίωσις τῶν δαπανῶν διὰ τὴν δημοσίαν διαχείρισιν. Ἐν Αὐστρίᾳ ἀνῆλθον αἱ δαπάναι αὐταὶ ἀπὸ 937 ἑκατομμύρια σελίνια ἐν ἔτει 1923 εἰς 1.646 ἑκατομμύρια σελίνια κατὰ τὸ ἔτος 1928 καὶ ἀνερχονται διὰ τὴν τρέχουσα οἰκονομικὴν χρῆσιν ἤδη εἰς 1.939 ἑκατομμύρια σελίνια. Κρινομένων ὅμως τῶν ἀριθμῶν τούτων δέον νὰ μὴ παραρῶθῃ διὰ τὸ καθόλου ἐπίπεδον τῶν τιμῶν ὑπέστη ἀπὸ τοῦ 1923 ἐν Αὐστρίᾳ οὐσιώδη ὑψώσιν, ἐφ' ὅσον ἀμέσως μετὰ τὸν τετραμηνὸν τῆς πληθωρικότητος ἐδῶ καθὼς εἰς τὰς ἄλλας διὰ τῆς πληθωρικότητος διελθούσας χώρας τὸ γενναῖον ἐπίπεδον τῶν τιμῶν ἐυρίσκειτο ἀσθητῶν νάωθεν τῶν τιμῶν τῆς παγκοσμίου ἀγορᾶς καὶ βαθμηδὸν μόνον προσηρόσθη πρὸς αὐτάς. Ταῦτο χρόνος ὅμως ἡ ἐξέλιξις τῶν τρεχουσῶν ἐσόδων ἐπὶ ἑκαστῆς εἰσέτι γοργότερον. Τὸ ἔτος 1923 εἶδει διὰ τελευταίαν φορὰν ἄλλειμμα τῆς τρεχούσης χρήσεως τῆς αὐστριακῆς διαχείσεως, ἔκτοτε δὲ κλέει ὁ κρατικὸς προϋπολογισμὸς συνεχῶς μὲ πλεονάσματα.

Τὰ μέτρα διὰ τῶν ὁποίων ἐπιτεύχθη τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο, ἦσαν μία κατὰ βάθος διεξαχθεῖσα συστηματικοποίησις ὀλοκλήρου τῆς κρατικῆς διαχείσεως, ἧτις ἐξεδηλώθη ἰδίως διὰ τῆς ἀνεξαρτητοποιήσεως τῶν σπουδαιωτέρων δημοσίων ἐπιχειρήσεων ἀλλ' ἐπίσης διὰ τῆς ἀπολύσεως περιποῦ 100,000 ὑπαλλήλων τῆς κρατικῆς ὑπηρεσίας. Περαιτέρω ὁ γενόμενος οἰκονομικὸς ὀργανισμὸς, ὅστις προέκυψε ἀπὸ τὴν σταθεροποίησιν τοῦ νομίσματος, ἀπὸ τὴν ἐν συνδυασμῷ πρὸς αὐτὴν συνεινενομένην ἀνοικοδόμησιν τοῦ πιστωτικοῦ ὀργανισμοῦ καὶ ἀπὸ τὴν γονιμοποίησιν τῆς Αὐστριακῆς οἰκονομίας διὰ τοῦ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Κοινωνίας τῶν ἐθνῶν εἰς τὴν Αὐστρίαν χορηγηθέντος καὶ διεθνῶς ἐγγυηθέντος δανείου. Ἀπὸ τὸ προῖον τοῦ δανείου τούτου τῶν 100 ἑκατομμυρίων δολλαρίων ἠδυνήθησαν νὰ προσαχθῶν εἰς τὴν Αὐστριακὴν οἰκονομίαν ὑπερ τὰ 500 ἑκατομμύρια σελίνια διὰ τῆς ἐπιτελέσεως ἔργων ἐπενδύσε-

ως, σὺν τοῖς ἄλλοις τῆς ἡλετροποιήσεως μεγάλων τμημάτων τῶν κρατικῶν σιδηροδρόμων.

Διὰ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ νομίσματος, διὰ τῆς τακτοποιήσεως τῆς δημοσίας διαχείσεως καὶ διὰ τῆς ἐπιμόνου προσαρμογῆς ὀλοκλήρου τοῦ πληθυσμοῦ πρὸς τὴν οἰκονομικὴν ἐργασίαν ἠδυνήθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τελευταίας ἐξαετίας μετὰ τὴν ὑψώσιν τῆς πληθωρικότητος νὰ σημειωθῶν σημαντικαὶ οἰκονομικαὶ πρόοδοι. Παρατηρεῖται δὲ τοῦτο εἰς τὴν αὐξήσιν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς. Ἐπίσης αἱ Αὐστριακαὶ κύρια βιομηχανία, ἡ σιδηροουρία καὶ ἡ βιομηχανία τοῦ ξύλου παρασιάζουν κατ' ἔτος ἀξονίας ἀριθμοὺς παραγωγῆς. Εἰς τὸ διαρκῶς λίαν ἐξελίγον παθητικὸν τοῦ Αὐστριακοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου δέον νὰ μὴ ἀποδοθῇ ὑπερβολικὴ τις σημασία. Ἡ Αὐστρία ἔχει ἀπὸ τῆς σταθεροποιήσεως τοῦ νομίσματος ἐπὶ συνολικῆς εἰσαγωγῆς ἀξίας περίπου 3 δισεκατομμυρίων σελινίων ἄλλειμμα εἰς τὸ παθητικὸν τοῦ ἐξωτερικοῦ τῆς ἐμπορίου ἐτησίως ἐνὸς περίπου δισεκατομμυρίου σελινίων. Τὸ ἄλλειμμα τοῦτο εἶνε μόνον δυνατὸν, ἐάν εἶτε πιστωθῇ εἰς τὴν Αὐστρίαν τὸ ἐλλεῖπον ποσὸν εἰτε ἰσοσκελισθῇ τοῦτο δι' ἄλλων κοινυλίων τοῦ ἰσοζυγίου τῶν πληρωμῶν. Δεδομένου ὅτι τὸ ἐξωτερικὸν χρέος τῆς Αὐστρίας ἀνέρχεται ἐν συνόλῳ μόνον εἰς ἕν κλάσμα τοῦ παθητικοῦ τούτου τῶν 6 δισεκατομμυρίων τῆς τελευταίας ἐξαετίας καὶ ἐφ' ὅσον τὸ χρέος τοῦτο ἀνικηρῶνται πρὸς τοῦτο ὑπὸ ἀρκετὰ σημαντικὸν ποσοῦν καταθέσεων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, μόνον παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τράπεζῃ τῆς Αὐστρίας περίπου ὑπὸ ποσοῦ 800 ἑκατ. περίπου σελινίων συμπεριλαμβανομένων τῶν εἰς χρυσὸν καταθεμάτων, ἰσοσκελιζέται τὸ ἐμπορικὸν τοῦτο ἄλλειμμα κυρίως διὰ τῶν ἐνεργητικῶν τοῦ ἰσοζυγίου τῶν πληρωμῶν, τῆς παθητικῆς, τῶν ἔξων, τοῦ διαμετακομιστικοῦ ἐμπορίου, τῆς ἀοράτου ἐξαγωγῆς καὶ τῶν εἰσοδημάτων ἐκ κεφαλαίων καταθεθειμένων εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ἀπέναντι τῶν εὐαρέστῳ τούτων οἰωνῶν οἰκονομικῆς ἀναρρώσεως τῆς Αὐστρίας σημεῖονται ὅμως ἐπίσης μειο νεκτικὰ συμπτώματα τὰ ὁποῖ ἀποδοικνούνονδτιοοικονομικὴ ἐξυγίανσις τῆς Αὐστρίας δὲν ἐπεξατώθη ἀκόμη διόλου. Μαρτυρεῖ περὶ τούτου ὁ διὰ ἀρκῶς ὑψηλὸς ἀριθμὸς τῶν ὑποστηρίζομένων ἀνέργων, ὅστις κατὰ τὰ τελευταία ἔτη πω μάλινται μεταξὺ 250,000 καὶ 100,000. Ἄλλ' ἐπιθυμῶ νὰ τονίσω ὅτι σχεδὸν κανὲν ἄλλο εὐρωπαϊκὸν κράτος εἶνε τόσον εὐαίσθητον ἐναντι πᾶσης ἐλαφρᾶς ταλαντεύσεως τῆς γενικῆς οἰκονομικῆς κα-

καὶ ἐνθαρρυντικὰ διὰ τὸν ἐν σπαργάνοις, κάλαμόν μου. Στὴ θέσι μου τώρα τί θὰ κάνατε σεις; Ἐγὼ μετράτωσα καὶ δὲν ἐαναγράφω ἐκτὸς ἐάν πάρω μνησιν διὰ ὅτι μοῦ τάγαλαν αὐτὰ ἐπεὶ δὴ φοβήθηκα «μὴ αὐτοὺς ὑπερβιάωμαι κατὰ τὴν τέχνην». ΣΤΕΡΓΙΑΝΟΣ

ΑΠΕΙ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΟΣ
ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ
Στὴν ἡλιμία τῆ δικῆ μου νὰ εἶμαι κανεὶς οἰκόσιτος «τηλικούτος ὄν», ὅσο ἀναίσθητος καὶ νά-

